

Javier Pérez

Javier Pérez ha consolidat una ferma trajectòria internacional a partir de les seves radicals exploracions sobre la condició humana. L'artista s'endinsa en la interioritat espiritual de l'ésser des d'una concepció entre biològica i onírica de la corporeïtat, amb el propòsit de fer aflorar la identitat fràgil i vulnerable de l'individu. Ho fa amb imatges seductores, d'una presència física impactant, que l'ajuden a referir-se a allò d'inefable, obscur i enigmàtic inherent a la pròpia existència, com un projecte de vida que bascula incert entre caducitat i eternitat, desigs i inhibicions, prostracions i alliberaments. Des dels primers anys 90, ha desplegat un ric llenguatge escultòric tot servint-se del dibuix, la fotografia, la *performance*, el vídeo i la instal·lació, per reflectir complexos estats de transfiguració en el món inestable de les formes orgàniques. I ho fa des d'una particular visió existencial compromesa amb els cicles renovats de la vida natural, que comporten constants metamorfosis, mutacions i transfiguracions.

Les lluites que s'observen en l'obra de Javier Pérez, entre lleugeresa i gravidesa, entre carnalitat i espiritualitat, entre puresa i impuresa, són formes sinceres d'interrogació de l'ànima portades a la més descarnada consciència biològica, sobre els ineludibles principis dialèctics de vida i mort, d'on l'artista obté imatges primordials d'una violenta bellesa.

Tal com es pot comprovar en els seus dibuixos, la capil·laritat líquida de l'organisme pot esdevenir cos en si mateix: un braç que es torna alat, l'home que es transfigura en arbre, els arbres que tenen dobles arrels o prenen forma animal, la larva que es converteix en vegetal i el mineral que adopta forma humana. En tota l'obra de Javier Pérez, els processos de configuració de la imatge queden atrapats en un estat mòrbid i sensual on s'evidencia una rebel·lió poètica i convulsa contra les estretors físiques.

Teresa Blanch, comissària de l'exposició

Trajectòria artística de Javier Pérez

Javier Pérez (Bilbao, 1968), format al País Basc i a París, inicia la seva trajectòria artística a la Galerie Chantal Crousel de París el 1996. Des d'aleshores, ha estat present en diverses mostres al Musée National d'Art Moderne-Centre Pompidou, París (1997); als museus de Zoologia i Arts Decoratives, dins l'exposició *Dobles Vides* (als museus de Barcelona); ICUB (1999) i al Museu Guggenheim de Bilbao (2000). L'artista, que resideix a Barcelona des de 1997, va representar el Pavelló Espanyol a la XLIX Biennale di Venezia celebrada l'any 2001 amb la instal·lació *Un pedazo de cielo cristalizado* i ha fet importants exposicions individuals al Carré d'Art-Musée d'Art Contemporain de Nîmes, a l'Artium Centro-Museo Vasco de Arte Contemporáneo de Vitoria-Gasteiz (2003), al Palacio de Cristal, al MNCARS, al Museo Reina Sofía, Madrid (2004), al Musée des Beaux-Arts de Rouen (2006), a la Chapelle de la Vieille Charité, Marsella (2007), al Musée des Beaux-Arts de Caen, en diàleg amb Giacometti (2008), al Claustre de la Catedral de Burgos (2009), al Nasher Museum of Art, Durham, EUA (2011) i ha exposat a nombroses galeries europees. Recentment ha realitzat una exposició al Festival de Música de Salzburg, on ha presentat la instal·lació sonora *El carrusel del tiempo*. Fins al mes de novembre de 2012 es pot veure a la Galeria Carles Taché de Barcelona l'exposició *En el filo*, que complementa aquesta que ara presentem al Museu de Montserrat.